

podučeni kakor mi! Ali ni bila morebiti naša dolžnost oznaniti tacega moža svetu slovenskemu, ki v odločnem momentu voli nemčurje? Znete, gospod protektor, da ta duhovnik, ki je delal propagando v ptujem taboru, je dobro vedel, koliko so morali slišati gospodje njegovega stanú zarad nekdanjega misijona in onih nepotrebnih dreves, kateri so cerkev kazili in pri obhodih trgali zastave, — zato ker so jih odstranili? Ali veste tudi, koliko so oni nemčurji koristili občini naši skozi 24 let, ktere je on volil? Kaj menite, da bomo pred tacega poklekovali, ki nas hoče dati v roko možem, ki so nas svojim županstvom popolno uničili, tako rekoč, da šola naša sedaj beračiti mora? — Drugače pa mi o gosp. Kogej-u ne rečemo, da bi ne bil dober mož, ali da bi brez nas v kavarni kvartati ne smel, kakor bi mu bilo ljubo, marveč želimo mu še k temu tako veliko srečo, da bi dobil odslej vsako partijo; vendar pa smo in bomo grajali tako njegovo postopanje, ki ga odkriva dosti očito ko renegata. — Tisto surovost, osobnost in intrigantnost, ktero gospod nam nakladate, obrnete gotovo na pleča drugih tedaj, kedar natančneje spoznate naše okoliščine, dozdej se pa Vam o dogodbah naših le nekoliko sanjari. Tedaj pa mlečni(?) gospod, ako nam staroslovenec še kako svojo „teh novih“ hočete zagoditi v „Slov. Nar.“, priskrbite si, prosimo Vas, še boljše note prepričanja, in ne pojte tebi nič meni nič, kar po inspiraciji tukajšnjih nemčurjev in tistih butelij, ktere so okoli Vas bombardirale pred odhodom Vašega „protekcijonskinda“ v slovensko našo Idrijo. In tako bralci naši vidijo, da „mladoslovenski Nar.“ je že z eno nogo v taboru „Tagblattovem“, kteremu tudi so nemčurji Vrhniški čislane osebe.

Iz St. Vida nad Ljubljano 18. nov. — Danes popoldne smo dobili dolgo zaželenega duhovnega očeta, prečastitega gosp. Antona Potočnika. Veseli smo ga slovesno sprejeli z veliko množico faranov in s prevodom šolske mladine med prelepim glasom zvonov in gromom bučečih možnarjev; čez veliko cesto je bil razpet krasni slavolok. Svečana instalacija bo prihodnjo nedeljo. Bog daj, da bi se prečastiti gospod tudi pri nas postarali kakor nepozabljivi ranjki g. Blaž Potočnik, ker smo si v svesti, da bodo pravi naslednik njegov v duševnih in narodnih rečeh. „Tagblattovci“! pojdite gledat, kako nepokvarjeni narod naš časti svoje dušne pastirje!
Jože Planinšek, župan.

Iz Ljubljane. — Deželnega zbora odseki so tako z delom obloženi, da celi dan imajo seje. Zarad tega te dni ni očitnega zbora bilo. One kritikarje pa, ki zato deželnemu zboru očitajo lenobo, vprašamo prav po domače: ali se morejo gosti k polni mizi vsesti, če ni kuharica jim popred pripravila jedi? — Tako tudi vsaka stvar mora v odsekih prekuhana biti, predno na mizo pride očitnemu zboru.

— Veliki sejm ljubljanski je bil le majhen sejm. Čuti se povsod, da so živinski sejmi prepovedani; ljudje ne morejo prodati živine in nimajo s čem kaj kupiti. Nadjamo se, da se sejmi kmalu zopet odpró.

— Mnogocenjenemu dunajskemu časniku „Vaterland“, ki se odlikuje z izvrstnimi dopisi iz Ljubljane, se je v 314. listu „aus Oberkrain(?)“ nezgoda pripetila, da je prinesel o našem gosp. knezoškofu strupeno strasten sestavek, ki je z nevoljo navdal vsacega, kdor ima le nekoliko pojma o tem, kar zahteva dostojnost in spodobnost. Da se tudi škofje morajo kritikovati dati, kakor vsak drug veliki ali mali gospod, kdo bode dandanes to tajil? — al med škandalom in olikanim pisanjem je razloček velik. Pisarja omenjenega članka kar juter „Tagblatt“ lahko vdinja med svoje pisarje! Ker pisar ta razklada celi sebi nepovoljni živ-

ljenjepis prečastitega gospoda knezoškofa, kako, da še le zdaj, ko se je prostovoljno odpovedal škofijstvu, stopi s svojim očitanjem na dan? Ali morebiti ne more pričakati odstopa njegovega zato, da bi se on vsedel na prestol škofov, ker po izgledu Zagrebškem si tudi lesice in Lesijaki domišlavati morejo škofovo mitro nositi. Gorjé pa škofiji naši, ako bi 26. vladika njen bil celó tak mož, za ktereja je Knigge zastonj pisal poduk „über Lebensart und Sitte“!

— (Naznanilo slovenske Matice.) Vsem čast. Matičarjem in gg. poverjenikom slovenske Matice se daje na znanje, da g. odbornik Ivan Vilhar v Ljubljani, ki je bil po nasvetu g. dr. Jern. Zupanca, kateri se je temu poslu odpovedal, izvoljen za blagajnika Slovenske Matice, je 14. nov. t. l. prevzel Matično blagajnico.

Vsled tega naj se toraj vsi doneski za slovensko Matico odsle pošiljajo pod napisom: **Gosp. Ivan Vilhar, blagajnik slovenske Matice v Ljubljani.**

Iz odbora Matice slovenske v Ljubljani 14. novembra 1872. l.

Dr. E. H. Costa,
predsednik.

A. Lésar,
odbornik.

— (Prva beseda čitalnice naše) je v večem delu jako zadovoljila obilo zbrano občinstvo, med katerim je bilo mnogo naših gospodov poslancev. Vsi trije moški zbori pod vodstvom g. Valente, posebno „Primorčice“, so vrlo dopadli; gospá Valenta-Brusova je s humorističnim govorom našim časom primernim „Kaj bi dandanes ne htel biti?“ izbudila občno veselost; gosp. Razinger je z Nedvedovim „Darilom“ se zopet skazal pevca, ktereja bi človek zmirom poslušal; krona današnjega večera pa ste bile pesmi iz opere „Faust“ in „Mala Ana“, ki ju je pela gospodičnja Potočnikova, prvi-krat stopivši na pevski oder; njen krasni glas in način prednašanja izbudila sta po pravici viharni aplavs. Radujemo se o pričakovanji, da nas bode večkrat razveselila v prihodnjih „besedah“. Vendar prijetni večer ni bil brez pelina; izostati je po neki nesreči moral „duo za glasovir in gosle“, in prečastiti gospé Šolmajerjevi, ktere nismo mogli slišati v omenjenem „duo“, smo vsaj za to hvaležni bili, da je spremljala na glasoviru zbor in pesem.

(Dramatično društvo) predstavlja v deželnem gledišči v nedeljo 24. novembra prvič burko v 2 dejanjih „Pravi a vendar nepravi“, v kterej ima priljubljeni komik g. Kajzel prav hvaležno nalogo; potem opereto „Skrivnost ljubezni“, v kterej prvič v letošnji sezoni poje g. Meden.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Juter ima biti ministerski zbor pod predsedstvom presvitlega cesarja. Sliši se, da prestanek Tirolskega deželnega zbora bode ena glavnih obravnav tega zbora. Ministerstvo je z Ulmanom hotelo jamo kopati deželnemu zboru, pa je zdaj samo va-njo padlo. Centralistični časniki divjajo, da se je to zgodilo, in celó „N. fr. Presse“ — časniki ministra Unger-a — hude levite bere Auerspergu. Tako bode kmalu zakljenkalo na Dunaji. — Sliši se pa tudi, da ministerstvo hoče kmalu državni zbor sklicati, da bi se v sedanjih zadregah naslonilo na to ustavoversko skupščino.

Zitna cena

v Ljubljani 16. novembra 1872.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 5 fl. 80. — banaške 7 fl. 10. — turšice 4 fl. — soršice 4 fl. 20. — rží 3 fl. 80. — ječmena 3 fl. 10. — prosa 3 fl. 20. — ajde 2 fl. 90. — ovsa 2 fl. — Krompir 1 fl. 70.